

[Heinesen]

særlige reklamefremstød, men vi har foreslået, at lovforslaget går i politisk-økonomisk udvalg, fordi det selvfølgelig bør vurderes på baggrund af regeringens økonomiske politik.

Lovforslaget må selvfølgelig ses i sammenhæng med, at regeringen har gennemført nedskæringer, som med stor ensidighed rammer en række økonomisk svage grupper, og regeringen har jo også bebudet, at den om nogle måneder vil fremsætte forslag om yderligere nedskæringer på statens budget for 1984 med 11 mia kr., og vi har ingen som helst grund til at tro andet, end at disse nedskæringsforslag socialt bliver lige så urimelige som dem, der allerede er gennemført.

Socialdemokratiet er naturligvis imod, at regeringen først forringer levevilkårene for de ledige, for de syge, for modtagerne af bistandshjælp og for børnefamilierne og derefter sender en del af pengene til alle, herunder også de velstående.

Hvis regeringen mener, at den har 2,36 mia kr. til rådighed, ville det selvfølgelig være et langt fornuftigere alternativ, hvis regeringen i stedet for fjernede nogle af de socialt urimelige nedskæringer, f.eks. karensdagen eller vejrligsreglerne, eller at regeringen undlod at foretage så drastiske nedskæringer på 1984-budgettet, som den har planlagt.

Lovforslaget må selvfølgelig også ses i sammenhæng med regeringens nedskæring af bloktilskuddene til kommunerne med yderligere 3 mia kr. i 1984. Disse nedskæringer medfører, at mange tusinde ansatte i amter og kommuner bliver afskediget, statens udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse stiger og kommunernes ydelser til borgerne bliver forringet.

Derfor ville det selvfølgelig som et andet alternativ være langt mere rimeligt, hvis regeringen i stedet for brugte de 2,36 mia kr. til en formindske af bloktilskudsnedskæringerne. Hvis regeringen lod være med at sende os postanvisningerne og samtidig reducere bloktilskudsnedskæringerne tilsvarende, ville resultatet blive, at mange tusinde kunne beholde deres arbejdsplads, og at der skete en forbedring af de offentlige finanser og af betalingsbalancen.

Regeringen begrunder sit forslag med, at det er udmøntningen af et løfte om kompensation for de afdæmpede lønstigninger, men den begrundelse holder jo ikke vand: dels er det selvsagt kun lønmodtagerne, der har fået

afdæmpet deres lønstigninger, mens postanvisningerne sendes til alle, dels er løntabet varigt, mens postanvisningen er en engangsforestilling, og endelig har LO og andre lønmodtagerorganisationer jo for længst frabedt sig postanvisningerne med stort set de samme begrundelser, som jeg har nævnt her.

Socialdemokratiet tager altså afstand fra lovforslaget, og regeringen vil i dag kunne konstatere, at den har et flertal imod sig i folketinget i denne sag. Derfor burde tiden jo være inde til, at regeringen nu indser, at den burde trække dette oversmarte reklamenumer tilbage og i stedet formindske bloktilskudsnedskæringerne til gavn for beskæftigelsen, til gavn for betalingsbalancen og til gavn for statsfinanserne.

Gammelgaard (KF):

Skattelettelsen er et led i regeringens indkomstpoltik. Inden overenskomstforhandlingerne blev der givet løfte om, at der, hvis parterne på det private arbejdsmarked holdt sig inden for en lønramme på 4 pct. pr. år, ville blive givet en skattelettelse i den størrelsesorden, som er indeholdt i det foreliggende lovforslag.

Statsministeren bebudede allerede i forbindelse med folketingets åbning, at regeringen ville fremsætte et forslag som det, der her ligger på folketingets bord. Det blev gentaget, da folketinget diskuterede udskrivningslovforslaget. Her meddelte ministeren for skatter og afgifter, at der under de givne forudsætninger ville blive fremsat forslag om en skattelettelse, og dernæst fremgår det af finansloven, idet der på finansloven er afsat 2,35 mia kr. til en skattelettelse som den, regeringen her stiller forslag om.

Nu er mæglingsforslaget vedtaget, og der er tale om lønstigninger inden for den opstillede ramme. Det vil være et løftebrud ikke at gennemføre skattelettelsen.

I den forbindelse er der grund til at gøre opmærksom på, at flere fagforbundsledere i deres opfordring til deres medlemmer om at stemme ja til mæglingsforslaget har henvist til skattelettelsen. Og der er vel ingen tvivl om, at det for mange LO-medlemmer har været afgørende for deres stemmeafgivelse i forbindelse med mæglingsforslaget, at der i givet fald ville blive givet en sådan skattelettelse.